

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1783/2021
16.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Станић, адвокат из ..., против туженог „Ниш-експрес“ АД Ниш, чији је пуномоћник Весна Лојпур Стојменовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1662/20 од 16.03.2021. године, у седници већа од 16.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1662/20 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2212/17 од 27.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог бр. .. од 19.07.2017. године којим је тужиоцу отказан Уговор о раду .. од 01.01.2015. године са анексом. Ставом другим, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да га врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада. Ставом трећим, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1662/20 од 16.03.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је блаовремено доставио одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијским наводима којима се побија утврђено чињенично

стање, Врховни касациони суд није разматрао, јер према члану 407. ЗПП, није разлог за изјављивање ревизије.

Према чињеничном утврђењу, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време на основу Уговора о раду бр. .. од 01.04.2015. године, где је обављао послове шалтерског радника у Анексом уговора о раду од 14.06.2016. године је распоређен на послове шалтерског радника у ..., Погон саобраћајно тржиште, РЈ продаја станичне оперативе АС и пословнице потез Тужилац је дана 29.06.2017. године два пута позивао возача аутобуса, коме је рекао да је остала путница на стајалишту, иако је у конкретном случају био овлашћен да о томе евентуално обавести диспечера. Тужилац је самим чином позивања возача прекорачио своја овлашћења чиме је учинио повреду радне обавезе. Истом приликом је издао усмени налог возачу који је радио на линији ... – ..., да се врати по путника, чиме је изазвао поремећај у обављају саобраћаја и кашњење од 29 минута. Тужилац, као шалтерски радник, у одсуству шефа станице је био дужан да се обрати лицу које је нормативним актима туженог овлашћено да издаје налоге возачима како да поступају на линији, у конкретном случају диспечеру саобраћаја, што је прописано Планом рада возача и кондуктера од 18.04.2013. године, као и Наредбом туженог број .. о правилној организацији рада у случају квара возила и друге ванредне околности од 23.04.2013. године. Такође, тужилац је 29.06.2017. и 30.06.2017. године радио у дневној смени када је шеф аутобуске станице у ... био на годишњем одмору, па је у његовом одсуству тужилац био у обавези да сачињава дневни извештај. Тужилац је био упознат на који начин се попуњавају дневни извештаји код туженог и било му је познато да је у обавези да унесе праве разлоге кашњења аутобуса, што он није учинио. Решењем туженог бр. .. од 30.06.2017. године тужилац је удаљен са рада. Тужиоцу је достављено упозорење за отказ Уговора о раду на који се он изјаснио. Тужиоцу је решењем туженог бр. .. од 19.07.2017. године отказан Уговор о раду.

Према становишту нижестепених судова, тужилац је својом кривицом учинио повреду радних обавеза и то неблаговремено, немарно извршавање радних обавеза и прекорачење овлашћења услед чега је тужени је решење о отказу Уговор о раду законито у смислу члана 179. став 2. тачка 1. и 5. Закона о раду, члана 6. став 1. и став 4. Колективног уговора туженог и члана 19. тачка 4. и 5. Уговора о раду.

Неосновано се у ревизији указује на погрешну примену материјалног права. Супротно ревизијским наводима, тужени је доказао постојање отказног разлога предвиђеног чл. 179. став 2. тачка 1. и 5. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...75/14) и нормативним актима туженог. Тужилац је својом кривицом учинио повреду радних обавеза, које чињенице су утврђене у спроведеном доказном поступку, тако да не стоје ревизијски наводи да је закључак нижестепених судова у погледу кривице тужиоца произвољан и да није цењен опис послова тужиоца. Нижестепени судови су управо на основу описа послова тужиоца и правилним тумачењем Плана рада возача и кондуктера од 18.04.2013. године, Наредбе туженог број .. о правилној организацији рада у случају квара возила или друге ванредне околности од 23.04.2013. године и одредби Технолошког поступка аутобуских станица и пословница ван Ниша, којима су дефинисани послови и поступак рада, утврдили одговорност тужиоца. Тужилац у ревизији даје сопствено тумачење битних чињеница које нема утемељење у изведеним доказима.

Супротно ревизијским наводима, Закон о раду не прописује да је за оправданост отказа нужно наступање штете. У конкретном случају утврђена је битна чињеница да је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе. У поступку који је претходио доношењу решења о отказу Уговора о раду, тужени је у потпуности испоштовао процедуру достављајући упозорење тужиоцу да му због наведених повреда радне обавезе и непоштовања радне дисциплине може престати радни однос на које се тужилац у остављеном року изјаснио. Стога не постоје ни материјалноправне, ни процесноправне претпоставке за поништај решења о отказу, па самим тим ни услова за враћање тужиоца на рад у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**